

Ούτε τώρα το πιστεύω ότι εγώ θα κρατάω την ελληνική σημαία. Είναι δώρο από τον Θεό. Για εμένα οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι πόλεμος. Κι όποιος κρατά το εθνόσημο είναι ο αρχηγός του στρατού"

ΗΛΙΑΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

αθλητής του τζούντο

«Είναι πολύ μεγάλο βάρος να είσαι το φαβορί»

Το Πεκίνο, το μετάλλιο του 2004 και η απαξίωση από όσους είπαν ότι δεν είναι Έλληνας

Της ΟΛΙΒΙΑΣ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ
Φωτό: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΙΣΑΤΖΕΚΙΑΝ
Στις 8 Αυγούστου ο Ηλίας Ηλιάδης θα είναι ο πρώτος από όλους τους αθλητές που θα μπει στη «Φωλιά του Παυλιού». Στα χέρια του θα βρίσκεται η ελληνική σημαία, «η καλύτερη του κόσμου», όπως λέει με δέος. Ο χρυσός Ολυμπιονίκης της Αθήνας στο τζούντο θυμάται όσους απαξίωσαν την επιτυχία του τότε λέγοντας ότι δεν είναι Έλληνας. Θυμάται αλλά συγχωρεί. Ο στόχος του στο Πεκίνο είναι να κατακτήσει ακόμη μία πρωτιά για τη χώρα του. Για όσους παραμένουν δύσπιστοι, ναι, ο Ηλίας Ηλιάδης νιώθει Έλληνας. Και, ναι, μιλάει ελληνικά.

Πώς νιώθεις που θα είσαι σημαιοφόρος στο Πεκίνο;
Ούτε τώρα το πιστεύω ότι θα είμαι εγώ αυτός που θα κρατά την

Το ολυμπιακό μετάλλιο ανήκει σε όλους τους Έλληνες. Παρότι πληγώθηκα τότε, ό,τι έγινε έγινε"

ελληνική σημαία. Είναι δώρο από τον Θεό. Για εμένα οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι ένας μεγάλος πόλεμος. Κι όποιος κρατά το εθνόσημο είναι ο αρχηγός του στρατού. Θέλω να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου αυτούς που αποφάσισαν να μου κάνουν αυτή την τιμή.

Στην Αθήνα πριν από τέσσερα χρόνια είχαν ειπωθεί και γραφτεί πολλά για το κατά πόσον είσαι Έλληνας. Πώς το αντιμετωπίζεις;

Με είχε πειράξει πολύ. Αυτό που ξέρω είναι ότι κέρδισα για τη χώρα μου. Την πατρίδα μου. Το ολυμπιακό μετάλλιο δεν είναι μόνο δικό μου. Ανήκει σε όλους τους Έλληνες. Παρότι πληγώθηκα τότε, ό,τι έγινε έγινε. Στο Πεκίνο ελπίζω να προσφέρω ακόμη μία επιτυχία στην Ελλάδα.

Ποια είναι η διαφορά του Ηλιάδη του 2004 με αυτόν του 2008;

Από το 2004 έχω σικαγένεια. Είμαι πιο σοβαρός στους αγώνες, στην προπόνηση. Τότε ήμουν μόλις 18 ετών. Ο,τι έκανα ήταν για τον εαυτό μου. Τώρα αγωνίζομαι και για τους δικούς μου. Σκέφτομαι ότι αν πάρω μετάλλια, θα χαρούν η γυναίκα μου και η κόρη μου. Αυτό μου δίνει επιπλέον κίνητρο.

Πώς βλέπεις τα πράγματα εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων;
Είναι μεγάλο βάρος να είσαι το φαβορί. Όλοι πλέον ξέρουν πώς παλεύω. Με έχουν δει στους αγώνες. Αλλά δεν ανησυχώ. Σε όποια διοργάνωση κι αν συμμετάσχω, πάντα σκέφτομαι μόνο την πρώτη θέση. Αν δεν νιώθω απόλυτα έτοιμος, δεν αγωνίζομαι. Εκνευρίζομαι στον χάνο, δεν έχω όρεξη να κάνω τίποτα μετά.

Σκέφτομαι ότι αν πάρω μετάλλια, θα χαρούν η γυναίκα μου και η κόρη μου. Αυτό μου δίνει επιπλέον κίνητρο"

Εκτός από τις αθλητικές διακρίσεις, τι άλλο έχεις αποκομίσει από το τζούντο;

Από το άθλημα μου διδόχθηκα τον αυτοέλεγχα. Να είμαι καλός άνθρωπος, να σέβομαι. Όχι μόνο στους αγώνες αλλά και στη ζωή μου. Εκεί δεν αρκεί να είσαι καλός, πρέπει να έχεις και μυαλό.

Μέχρι πότε θα σε βλέπουμε στα τατάμ;

Θα συνεχίζω μέχρι να κατακτήσω ένα χρυσό μετάλλιο σε Παγκόσμιο Πρωτάθλημα. Εχω ήδη δύο ασημένια αλλά δεν αρκούν. Θα παλέψω γι' αυτό μέχρι να τα καταφέρω. Μόνο αυτό λείπει από τη συλλογή μου αλλά και από τη ζωή μου. Όλα τα άλλα τα έχω.

onikoloudi@e-tipos.com

Η ζωή μου

Γεννήθηκα στις 10 Νοεμβρίου 1986 στην Τιφλίδα της Γεωργίας. Εκεί δεν έχει άλλη επιλογή. Παλεύεις από μικρός. Επέλεξα το τζούντο γιατί έκανε και ο πατέρας μου, Νίκος. Ξεκινήσαμε μαζί με τα ξαδέφρα μου, Διονύση και Βασίλη, και συνεχίζουμε μέχρι σήμερα.

Η πρώτη μεγάλη διάκριση μου ήταν στο Ευρωπαϊκό του 2001, όπου αναδείχθηκα πρώτος στην Ισπανία στην κατηγορία των 73 κιλών.

Σε ηλικία 16 ετών ήρθαμε οικογενειακώς στην Ελλάδα. Στην αρχή ήταν δύσκολα. Με τη βοήθεια του πατέρα μου, που είναι και ομοσπονδιακός προπονητής, ξεπέρασα όλα τα εμπόδια. Πολλά οφείλω στους χορηγούς μου, την Εθνική Τράπεζα και την Ρυπα, καθώς και στην Ελληνική Ομοσπονδία Τζούντο.

Στην Ελλάδα οι αγωνιστικές επιτυχίες συνεχίστηκαν, με αποκορύφωμα το χρυσό μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας.

Με τη σύζυγό μου Λία γνωριστήκαμε στα Μουδανιά της Χαλκιδικής. Είχα επισκεφθεί το φίλο μου, Ιβάν Αζαΐδη, και τη συνάντησα για πρώτη φορά στο γήπεδο του τένις. Της είχα πει ότι αν κερδίσω μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες θα την παντρευτώ!

Έχουμε μία κόρη, τη Μαρία. Είναι τριών ετών. Πριν από λίγο καιρό έκανα τατουάζ το όνομά της στο χέρι μου για να την έχω πάντα κοντό μου.